

dosar nr. 3ra-483/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: (G. Cazacu)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (I. Secrieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, intervenient accesoriu Societate cu Răspundere Limitată „LGS Design” cu privire la anularea actului administrativ, împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 04 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2018, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a indicat că la 11 decembrie 2017 Agenția Națională de Reglementare în Energetică a emis decizia nr. 202 privind obligarea reclamantei de a rezilia contractul de furnizare a energiei electrice nr. 30602000023 din 18 decembrie 2006, NLC 7053019, încheiat cu ÎCS „London Grup” SRL și de a încheia, pentru același NLC, un contract de furnizare a energiei electrice cu solicitantul SRL „LSG Design”, deși până la moment, contractul de furnizare a energiei electrice existent la locul de consum indicat cu consumatorul actual ÎCS „London Grup” SRL, nu a fost reziliat.

Reclamanta a invocat că potrivit normelor în vigoare, înainte de rezilierea contractului urmează a fi achitate datoriile pentru energia electrică consumată, ce constituiau suma de 20620,42 lei, iar pct. 147 al Regulamentului pentru furnizarea

și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010, fiecare loc de consum se dotează, în mod obligatoriu, cu echipament de măsurare pentru evidența consumului de energie electrică, iar caracteristicile și locul de amplasare ale acestuia sunt specificate în contractul de furnizare a energiei electrice.

Reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL consideră că coexistența oficială concomitentă la același loc de consum a doua instalații de utilizare, echipamente de măsurare, a două scheme electrice și a doua contracte, nu este admisibilă nici juridic, nici tehnic, motiv pentru care apreciază că până la rezilierea contractului încheiat cu ÎCS „London Grup” SRL, în conformitate cu prevederile contractuale și pct. 34 al Regulamentului indicat, cu achitarea integrală a datoriei existente, încheierea contractului de furnizare a energiei electrice cu SRL „LSG Design” este obiectiv imposibilă.

Reclamanta a menționat că nu poate fi obligată să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice încheiat cu ÎCS „London Grup” SRL, ca urmare a expirării a 30 zile după deconectare, deoarece rezilierea contractului reprezintă o opțiune și un drept exclusiv al furnizorului, după cum rezultă din pct. 45 al Regulamentului, pe care acesta îl exercită ori de câte ori are interesul să o facă, iar Codul civil exclude orice posibilitate ca o parte a unui contract să fie obligată să rezilieze un contract contrar voinței sale, astfel încât susține că reclamanta nu poate fi obligată forțat să utilizeze acest instrument, contrar intereselor sale.

Reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a invocat că în conformitate cu pct. 34 al Regulamentului, consumatorul și nu furnizorul de energie electrică este cel obligat să rezilieze contractul de furnizare, motiv pentru care consideră că încercările pârâtului de a-l obliga să rezilieze contractul vizat sunt abuzive și lipsite de temei legal. În conformitate cu art. 12 alin. (7) și (8) al Legii cu privire la energetică și art. 23 alin. (6) și (7) al Legii cu privire la energetică, în caz de întrerupere a furnizării energiei electrice la un loc de consum pentru neplată, furnizorul este obligat să reînceapă furnizarea de energie electrică, doar după efectuarea plății. Prin urmare, în opinia reclamantei, legea prevede doar un singur temei pentru a obliga furnizorul să reînceapă livrarea - plata energiei electrice – soluție corectă și echitabilă, pentru a nu pune furnizorul în situația de a fi victimă a comportamentului neloial și de rea-credință a consumatorilor ce nu-și onorează obligațiile de plată a energiei electrice sau a solicitanților serviciului de furnizare a energiei electrice.

Reclamanta a relatat că atunci când solicitantul dobândește un drept de folosință asupra unui imobil care are datorii formate la consumul de energie electrică, fără să fie respectate prevederile legale enunțate mai sus și parcurgerea procedurii de reziliere a contractului de furnizare, locatarul își asumă deliberat riscul de a fi în imposibilitate de a încheia contractul de furnizare până la parcurgerea procedurii legale de reziliere a contractului.

Reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a indicat că furnizorul nu solicită stingerea datoriei de 20620,42 lei de către SRL „LSG Design”, ci a informat doar solicitantul că încheierea contractului de furnizare este imposibilă datorită neparcurgerii procedurii legale de reziliere a contractului încheiat cu ÎCS „London Grup” SRL, cu stingerea datoriei.

Reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 202 din 11 decembrie 2017.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată cerere de chemare în judecată depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, intervenient accesoriu SRL „LGS Design” cu privire la anularea deciziei Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 202 din 11 decembrie 2017.

Prin decizia din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 04 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, intervenient accesoriu SRL „LGS Design” cu privire la anularea deciziei Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 202 din 11 decembrie 2017.

În susținerea soluției adoptate, instanțele de judecată au reținut că predecesorul apelantului, ÎCS „RED Sud” a încheiat la 18 decembrie 2006 cu ÎCS „London Grup” SRL contractul de furnizare a energiei electrice agenților economici, obiectul căruia îl constituia furnizarea energiei electrice la locul de consum NLC 7053019, specificate în anexa nr. 1 la contract și reglementa raporturile dintre furnizor și consumator privind utilizarea, facturarea, plata, condițiile de consum al energiei electrice, precum și alte condiții.

Potrivit titlului executoriu nr. 2e-504/2013, emis de Judecătoria Cimișlia la 20 decembrie 2013, instanța a dispus încasarea din contul ÎCS „London Grup” SRL în beneficiul ÎCS „RED UNION FENOSA” a sumei de 16621,28 lei cu titlu de datorie, suma de 3694,41 lei cu titlu de penalitate și suma de 304,73 lei în contul compensării cheltuielilor de judecată, iar în total s-a adjudecat suma de 20620,42 lei.

Astfel, instanța de apel a relevat că decizia contestată este emisă întru asigurarea drepturilor noului consumator, iar cadrul legal pertinent nu oferă apelantului dreptul de a leza drepturile acestuia pentru motive neimputabile noului consumator. Or, la materialele cauzei lipsesc probe ce ar dovedi că intervenientul accesoriu dispune de vreo datorie față de apelant și, astfel, refuzul acestuia de a încheia contractul de furnizare a energiei electrice este nefondat, fapt constatat just prin decizia contestată, motiv pentru care intervenția intimatului în raportul respectiv prin dispozițiile vizate, corespunde rigorilor legale.

Instanța de apel a reținut că sunt neîntemeiate argumentele apelantului referitoare la faptul că plata datoriilor constituie unicul temei de reconectare a locului de consum, deoarece dispozițiile normative invocate de apelant în acest sens reglementează modalitatea de reconectare a aceluiași consumator la rețeaua de furnizare a energiei electrice, situație ce diferă de cea examinată în speță. Or, datoriile formate de terț, anterior dobândirii de către intervenientul accesoriu a dreptului de conectare a locului de consum, aflat în posesia acestuia la rețeaua de furnizare a energiei electrice nu pot fi puse în seama acestuia, în contextul în care normele legale expres stabilesc că achitarea datoriilor constituie obligația persoanei

care le-a format, astfel încât instanța apreciază ca fiind nefondat refuzul apelantului de a încheia contractul de furnizare a energiei electrice cu noul beneficiar al locului de consum, inclusiv în contextul în care cadrul legal aplicabil speței, nu impune obligația invocată de apelant pentru încheierea contractului cu noul consumator.

Instanța de apel a reținut că prima instanță corect a concluzionat că decizia intimatului, ce constituie obiectul prezentului litigiu este legală, emisă de către autoritatea competentă cu respectarea cadrului normativ și a procedurii stabilite.

La 20 februarie 2019, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu dispunerea anulării deciziei Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 202 din 11 decembrie 2017.

În motivarea cererii de recurs recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, temei specificat la art. 432 alin. (2) lit. b) și c) Cod de procedură civilă.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a menționat că concluziile instanțelor judecătorești inferioare, expuse în hotărâre sânt în contradicție cu circumstanțele pricinii și instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile legii, or ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu a solicitat stingerea datoriilor de către SC „LGS Design” SRL, ci a informat doar solicitantul că încheierea contractului de furnizare este imposibilă datorită neparcurgerii procedurii legale de reziliere a contractului încheiat cu ÎCS “London Grup” SRL.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a invocat prevederile pct. 34 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010 (în continuare Regulament), în care este stipulat că consumatorul final, parte a unui contract de furnizare a energiei electrice, care a înstrăinat un imobil, este obligat să achite integral plata, datoriile și penalitățile, în caz dacă există, pentru energia electrică consumată și să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice pentru locul de consum respectiv. Conform pct. 147 din Regulamentul nominalizat fiecare loc de consum se dotează, în mod obligatoriu, cu echipament de măsurare pentru evidența consumului de energie electrică, iar caracteristicile și locul de amplasare ale acestuia sunt specificate în contractul de furnizare a energiei electrice.

Recurenta a menționat că până la momentul de față, contractul de furnizare a energiei electrice existent la locul de consum cu NLC 7053019, cu consumatorul actual ÎCS “London Grup” SRL, nu a fost reziliat. Mai mult, înainte de rezilierea contractului, așa cum prevăd normele în vigoare, urmează a fi achitate și datoriile pentru energia electrică consumată care la moment se ridică la suma de 20 620,42 lei. Prin urmare, până la momentul parcurgerii procedurii legale de reziliere a contractului încheiat cu ÎCS “London Grup” SRL, în conformitate cu prevederile

contractuale și pct. 34 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, cu achitarea integrală a datoriei existente, încheierea contractului de furnizare a energiei electrice cu SC "LSG Design" SRL este obiectiv imposibilă.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a specificat că este eronată concluzia instanțelor de judecată, că furnizorul de energie electrică a avut obligația de a solicita rezilierea unilaterală a contractului cu vechiul consumator. ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu poate fi obligat să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice cu ÎCS “London Grup” SRL datorită faptului expirării celor 30 zile după deconectare, deoarece rezilierea contractului reprezintă o opțiune și un drept exclusiv al furnizorului, așa cum rezultă și din pct. 45 al Regulamentului nominalizat, în care este indicat că în cazul deconectării instalațiilor electrice ale consumatorului final de la rețeaua electrică, conform punctelor 116, 116¹, 118 și 118¹ ale prezentului Regulament, furnizorul suspendă contractul de furnizare a energiei electrice pentru 30 zile calendaristice din ziua deconectării. Dacă, pe parcursul acestei perioade, consumatorul final nu înlătură motivele pentru care au fost deconectate instalațiile electrice și nu solicită reconectarea la rețeaua electrică a lor, furnizorul este în drept să rezilieze în mod unilateral contractul de furnizare a energiei electrice, pe care acesta îl exercită ori de câte ori are interesul să o facă. De altfel, însuși Codul civil exclude orice posibilitate ca o parte a unui contract să fie obligată să rezilieze un contract contrar voinței sale. Prin urmare, recurenta nu poate fi obligată forțat să utilizeze acest instrument contrar intereselor sale. Totodată, rezilierea contractului este un drept și fiind vorba de un drept al ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, existența și exercitarea acestuia nu poate depinde de evenimente exterioare, pe care furnizorul nu le poate influența sau controla (de ex. vânzarea imobilului, locațiunea).

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului invocat de furnizor că prevederile legale impun stingerea datoriilor înaintea reînțelegerii furnizării la un loc de consum, în conformitate cu art. 12 alin. (7) și (8) al Legii nr. 1525 din 19 februarie 1998 cu privire la energetică, în caz de întrerupere a furnizării energiei electrice la un loc de consum pentru neplată, furnizorul este obligat să reînceapă livrarea de energie electrică doar după efectuarea plății.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 17 ianuarie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 477 (f. d. 190), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește. Totodată, instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 17 ianuarie 2019.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, la data de 20 februarie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 13 martie 2019, în adresa intimaților Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, SC “LSG Design” SRL a fost expediată copia recursului declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 23 martie 2019 Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

La 08 aprilie 2019 SC “LSG Design” SRL prin intermediul oficiului poștal a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, intervenient accesoriu Societate cu Răspundere Limitată „LGS Design” cu privire la anularea deciziei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan